

Відродження української вишивки у вигнанні, Литва

Галузь: Художні ремесла та краса

Тип бізнесу / зайнятості: самозайнята особа

Історія

Українська жінка, біженка з Дніпра, Україна, переселилася до Вільнюса, Литва, після російського вторгнення. В Україні вона успішно керувала брендом дитячого одягу. Однак початок нового життя за кордоном був пов'язаний з труднощами, і вона вирішила відновити зв'язок зі своїми культурними коренями за допомогою ремесла.

Бізнес-подорож

У Литві українська жінка вирішила зосередитися на виготовленні та продажу традиційних українських вишитих сорочок – вишиванок. Її робота швидко привернула увагу не тільки української діаспори, а й литовців та європейців, які прагнули носити символи солідарності. Вона почала приймати індивідуальні замовлення та відправляти їх по всій Європі, довівши, що традиційні ремесла можуть процвітати у вигнанні.

Досягнення та вплив

- Збереження культури: Зберігає традицію вишиванки, просуваючи українську ідентичність за кордоном.
- Підприємництво: перетворила свої навички кравчині на прибутковий бізнес у Литві.
- Міжнародний вплив: Зараз замовлення надходять від клієнтів з усієї Європи.
- Соціальний вплив: Зміцнює культурні зв'язки та дає литовцям можливість висловити підтримку Україні.

Кілька слів від української жінки

Вона зрозуміла, що люди хочуть відновити зв'язок зі своїм корінням і показати, що вони українці. Вона додає, що литовці також купують вишиванки, щоб висловити свою солідарність і підтримку Україні.

У Литві вона також підтримує українських майстрів, які втратили роботу через війну Росії в їхній країні. Вона згадує, що коли почала шукати вишиванки для своїх друзів, то зустріла багатьох українських майстрів, які залишилися без роботи, бо з початком війни люди перестали думати про одяг.

Вона каже, що тепер отримує замовлення не лише з Литви, а й з інших європейських країн, де люди хочуть висловити свою підтримку Україні. За її словами, вишиванка є символом України та єдності з державою, що допомагає їй пишатися своєю ідентичністю. Її нинішня мета, пояснює вона, — познайомити якомога більше європейців з цією традицією через носіння вишиванок.

Жінки з України, які розпочали бізнес у Литві, зараз поступово адаптуються до нового життя. Хоча вони не знають, коли зможуть повернутися додому, вони кажуть, що їхня мета — надихнути інших українських жінок не боятися та почати життя заново. Українка зазначає, що коли все було зруйновано, підприємці залишилися з величезними боргами, проте вони переїхали до іншої країни та почали з нуля, без зв'язків чи заощаджень.

Вона додає, що вони хочуть служити прикладом для інших українців та їхніх дітей. Вона наголошує, що вони не будуть зламани, і що навіть у найскладніших ситуаціях життя можна відбудувати — так само, як колись буде відбудована їхня батьківщина.

Джерела інформації для статті

Засновано на опублікованих медіа:

- Литовський національний мовник (LRT)

Питання для саморефлексії

1. Як досвід української жінки демонструє стійкість і здатність до адаптації в умовах вимушеного переселення та втрати?

2. Яким чином збереження традиційних ремесел, таких як вишиванка, може сприяти як особистій ідентичності, так і національній гордості?
3. Як дії української жінки допомагають налагодити культурне взаєморозуміння між українцями та литовцями?
4. Які уроки з підприємництва та збереження культури можна винести з подорожі української жінки?
5. Як історія української жінки може надихнути вас (або інших) використовувати творчість і традиції як джерело сили у складні часи?

